

Bijlage 2

Beleid in het bijzonder wat het samenwonen voor het huwelijk betreft:

De kerkenraad verstaat onder een huwelijk: een verbintenis tussen één man en één vrouw. De kerkenraad gaat de gemeente voor in de erkenning van het huwelijk als een instelling en geschenk van God, onze Schepper en als een teken van Zijn liefde en trouw, in Christus Jezus, onze Heere en Heiland. Naar het woord van de apostel is het huwelijk bedoeld als een weerspiegeling van Gods verbond (Ef. 5:22-33). Dat is een hoge roeping, die niet anders dan met de hulp van de Heilige Geest kan worden vervuld.

Vanwege dit Bijbelse uitgangspunt wil de kerkenraad het huwelijk met dankbaarheid in ere houden

- a) Wij aanvaarden het samenwonen van twee personen als in een huwelijk niet als een echtelijke verbintenis. Ook niet als daar een (notarieel) contact of schriftelijke overeenkomst aan ten grondslag ligt.
- b) Indien twee personen uit de gemeente te kennen geven hun huwelijk in de kerk te willen laten inzeggen zal er met de betreffende wijkpredikant een gesprek plaatsvinden. Indien in dit gesprek blijkt, dat dit bruidspaar voor het huwelijk samenwoont of anderszins al als zijnde getrouwd leven, zal het Bijbelse principe als voornoemd aan hen worden uitgelegd.
- c) Indien voornoemde personen te kennen geven de Bijbelse principes niet hoog te achten en in hun huwelijkse staat niet volgens Gods geboden te zullen leven, dan kan er geen inzegening plaatsvinden.
- d) Indien het bruidspaar erkent, dat zij fout hebben gehandeld en op hun wegen willen terugkeren en na hun huwelijk zich voor de gemeente willen inzetten, zal de huwelijkse inzegening kunnen plaatsvinden.
- e) De kerkenraad kan vanuit omstandigheden van bijzondere pastorale aard besluiten een huwelijk te laten bevestigen en inzegenen. Dit ook omdat in de praktijk van de gebroken wereld waarin wij leven niet alle gevallen op dezelfde wijze beoordeeld kunnen worden.

Bijlage 3

Beleid huwelijk na een echtscheiding:

1 Rond een huwelijksaanvraag waarbij beide of één van de partijen gescheiden is gaat de kerkenraad uit van een "Neen, tenzij...". Dit "tenzij..." vullen we in vanuit Jezus' woord in Mt. 19, 9, daar de Heere Jezus als Zoon van de Vader Gods wil volkomen heeft geopenbaard. Met deze beleidslijn benadrukken we het unieke van het huwelijk. Ook dat het huwelijk niet gebroken mag worden. De kerk heeft tot taak om profetisch te getuigen van de onverbreekelijkheid van het huwelijk.

2 Vanuit pastoraal oogpunt onderkennen we, dat de gebrokenheid van de schepping ook zeer nadrukkelijk in allerlei intermenselijke relaties voorkomt. Dit maakt ons voorzichtig in een radicale afwijzing van elke huwelijksluiting na echtscheiding. Tegelijk benadrukken we dat de kern van het evangelie verzoening is. Deze verzoening hebben wij te verkondigen. De verkondiging van de verzoening van zonden heeft consequenties. Namelijk:

- a. Door een voorbeeld te zijn in ons leven, dus ook in onze relaties, waarbij de huwelijkse relatie als afspiegeling van het verbond van God met Zijn volk het meest in het oog springende voorbeeld is (Ef. 5, 22-33).
- b. Door daar waar sprake is van een dreiging van scheiding als gemeente van Christus altijd gericht te zijn op het behoud en/of het herstel van de huwelijkse relatie.
- c. Door daar waar van een scheiding al sprake is te wijzen op de weg van de verzoening van zonden door God en verzoening van echtelieden naar elkaar toe, waardoor het huwelijk herstelt kan worden ("verbondsvernieuwing").
- d. Door daar waar een echtscheiding zich voltrokken heeft en de weg tot herstel van het huwelijk onmogelijk is te wijzen op verzoening van zonden door God, waardoor ook een nieuwe start mogelijk is.

Bijlage 4

Beleid ten aanzien van homoseksualiteit:

1. De kerkenraad maakt in zijn beleid onderscheid tussen homofilie en homoseksualiteit. Onder homoseksualiteit verstaan wij seksuele handelingen tussen mensen van hetzelfde geslacht. Van homofilie spreken we als een mens zich (seksueel) aangetrokken voelt tot iemand van hetzelfde geslacht. Iemand kan dus homofiel zijn zonder homoseksueel te zijn.
2. Ook binnen de christelijke gemeente zijn er gemeentelieden met homofiele gevoelens. Dikwijls gaan deze gevoelens gepaard met strijd en eenzaamheid. De gemeente van Christus behoort een veilige plaats te zijn, waarin ook zij die met deze gevoelens worstelen, op begrip, steun en bijstand kunnen rekenen.
3. De kerkenraad sluit niet uit dat er verandering mogelijk is van een

homofiele gerichtheid. Hier zijn bemoedigende voorbeelden van bekend. In de ontmoeting met gemeenteleden met deze gevoelens zullen wij hen hierop wijzen en eventueel doorverwijzen naar instanties voor hulpverlening.

4 De kerkenraad acht het evenwel mogelijk dat er ook na gebed en strijd geen verandering optreedt van de homofiele gerichtheid. Het gemeentelid zal dan voor Gods aangezicht zijn homofiele geaardheid moeten leren aanvaarden. Het hebben van deze geaardheid zien wij niet als een persoonlijke schuld. Het is een gevolg van de gebrokenheid van de schepping sinds de zondeval. Het avondmaal en de ambten staan dan ook open voor gelovigen met een homofiele geaardheid.

5. De kerkenraad wil zich in zijn pastorale verantwoordelijkheid laten leiden door de Heilige Schrift. Zoals hij de Bijbelse gegevens verstaat, biedt de Schrift geen ruimte voor homoseksualiteit. God heeft de vrouw voor de mangeschapschap opdat zij in het verbond van het huwelijk 'tot één vlees zullen zijn.' Man en vrouw weerspiegelen in het huwelijk samen het beeld van God. Als man en vrouw zijn zij in staat om de scheppingsopdracht te volbrengen: Het grootbrengen van een nieuw geslacht en het bewerken van de aarde. Homoseksualiteit is in de Schrift geen legitieme optie. Er zijn uitleggers die menen dat het verbod louter betrekking heeft op uitwassen als van prostitutie, of rituele seks. De algemene bewoordingen van de (verbod)teksten en de bredere context waarin zij in de Bijbel voorkomen, geven ons echter niet de vrijmoedigheid om hun geldigheid te beperken tot deze uitwassen.

6. De kerkenraad zal daarom, vanuit zijn gelovig verstaan van de Schrift homofiele gemeenteleden oproepen om zich te onthouden van de Homoseksuele gemeenschap. Daarbij is zij er zich van bewust dat dit een zware opgave kan zijn, en een scherpe doorn in het vlees kan vormen. Christus belooft ons echter Zijn genade en kracht te schenken om de last te kunnen dragen. Hij roept ons er tevens, als leden van hetzelfde Lichaam toe op om elkaars lasten te dragen. Hierin heeft de gehele gemeente haar verantwoordelijkheid te verstaan om samen de goede strijd van het geloof te strijden.

7. De kerkenraad wijst op grond van de Schrift de homoseksuele praktijk af als zonde. Gemeenteleden die in deze zonde leven, vermanen wij daarom naar het bevel van Christus zich van de tafel des Heeren te onthouden

Bijlage 5

Beleid ziekenzalving:

De kerkenraad is van mening dat er ruimte geboden kan worden aan het ontvangen van ziekenzalving

Bijbelse verantwoording

God heeft mens en wereld goed geschapen. Ziekte en dood hadden oorspronkelijk geen plaats in Gods goede schepping en zullen uiteindelijk geen plaats hebben in het Koninkrijk van God. De Schrift brengt het bestaan van ziekte en dood in deze wereld in verband met de zonde. Alle mensen delen in de val van Adam, zo delen ook alle mensen in de gevolgen van de val. Dat sommige mensen meer lijden ondervinden dan andere mensen betekent niet dat zij schuldiger zijn dan andere mensen. We staan hier voor één van de raadsele van de voorzienigheid Gods.

Ziekte *kan* echter een straf van God op de zonde zijn.¹ Er kan een samenhang zijn tussen specifieke zonden (van een individu of van een gemeente als geheel) en aanwezige ziekten. Daarom zijn verootmoediging en zelfonderzoek altijd nodig. Een direct verband tussen zonde en ziekte is echter niet noodzakelijk aanwezig. (Joh. 9:3) Ook wanneer er geen aanwijsbaar verband is, belijden we dat niets buiten de Vaderlijke wil van God omgaat. (H.C. zondag 9,10) God kan ziekten en lijden gebruiken als middelen tot beproeving en loutering van Zijn kinderen. We dienen bovendien oog te hebben voor het werk van de Boze in ziekte en lijden. (Job)

Vergeving en genezing

God heeft Zich onder het oude verbond in Zijn genade aan Zijn volk bekendgemaakt als 'De HEERE, uw Heelmeester.'² Helen betekent: heel maken. En in Ex. 23:25 belooft de Heere: 'U moet de HEERE, uw God, dienen (...) Ik zal ziekte uit uw midden doen wijken.' Gezondheid behoort dus tot de zegeningen van het verbond.

In Christus heeft God de oorsprong van de ziekte, namelijk de zonde weggenomen. Christus heeft de straf van God over de zonde volkomen gedragen in zijn lijden en sterven. 'Onze ziekten heeft Hij op zich genomen, en onze smarten gedragen (...) Om onze ongerechtigheden werd Hij doorboord, om onze ongerechtigheden verbrijzeld; de straf die ons de vrede aanbrengt was op Hem en door zijn striemen is ons genezing geworden.' (Jes. 53:3-5) Vergeving en genezing vinden dan ook hun grond in het offer van Christus. Christus is onze Heelmeester naar lichaam en ziel. Tijdens zijn rondwandeling op aarde heeft Hij vele zieken gezond gemaakt. Hieruit leren wij dat Christus een volkomen Zaligmaker is, die ons verlost naar lichaam en ziel. Verder leren wij hieruit dat in Hem het Koninkrijk van God is gekomen. Het Koninkrijk van God is op dit moment tegelijk 'reeds' en tegelijk 'nog niet' gekomen. De gemeente leeft in de verwachting van de volkomen doorbraak van Gods Koninkrijk als Christus wederkomt. Christus richt in het heden al wel *tekenen* op van zijn Koninklijke heerschappij. Eén van deze tekenen is de genezing op het gebed. (Mark. 16:17-20)

Gebed

De Here Jezus heeft tijdens Zijn laatste Avondmaal gezegd, dat wij altijd moeten bidden. Zijn Vader hoort het gelovige gebed. De Here Jezus heeft ons beloofd voor ons te zullen bidden. Wij mogen daarom in alle vrijmoedigheid voorbede doen voor onze zieke broeder of zuster.

Ziekenzalving

Het gebed om genezing krijgt een eigen gestalte in de ziekenzalving volgens Jakobus 5.

¹ Num. 12; Num. 21:6, Lev. 26, Deut. 28, 2 Kron. 26:16-21, Joh. 5:14, I Kor. 11:30-32

² Ex. 15:26

Jakobus maant zijn lezers om in geval van ziekte hun heil bij de Heere te zoeken. 'Is iemand onder u ziek? Laat hij dan de ouderlingen van de gemeente bij zich roepen en laten die voor hem bidden en hem met olie zalven in de Naam van de Heere. En het gelovig gebed zal de zieke behouden en de Heere zal hem herstellen. En als hij zonden gedaan heeft, zal dat vergeven worden.' (Jak. 5:14,15)